



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **B. M.**, bytem, zast. JUDr. Zdeňkem Navrátillem, advokátem se sídlem Bašty 416/8, 602 00 Brno, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o přeplatek na sirotčím důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6.5.2014, č. j./315-LP,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně JUDr. Zdeňkovi Navrátilovi, advokátovi se sídlem Bašty 416/8, 602 00 Brno se určuje odměna ve výši 4.719 Kč, která bude vyplacena advokátovi z účtu Krajského soudu v Brně, ve lhůtě do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6.5.2014, č. j./315-LP, žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení II. ze dne 10.3.2014, č.j. potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ uložila účastníci řízení podle § 118a odst. 1 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení ve znění pozdějších předpisů (dále v textu „zopsz“) povinnost vrátit ČSSZ ve lhůtě do 8 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí přeplatek na sirotčím důchodu za období od 22.3.2011 do 21.12.2013 v částce 125.993 Kč.

V podaných námitkách účastnice řízení vyjádřila přesvědčení, že povinnost vrátit příplatek na sirotčím důchodu jí nevznikla, protože nedošlo k naplnění podmínek ust. § 118a odst. 1 zopsz, za kterých má plátce důchodu vůči příjemci důchodu nárok na náhradu nesprávně vyplacené částky, a které by spočívalo v porušení povinnosti nebo neoprávněném přijetí vyplacené dávky. Tvrdila, že sirotčí důchod své dcery vždy přebírala v dobré víře, že

dávka je vyplácena správně. Odůvodnění rozhodnutí je nedostatečné, neboť není zřejmé, v čem mělo spočívat její subjektivní zavinění vzniku přeplatku, když pouhé přebírání dávky nárok na náhradu nesprávně vyplacené částky nezakládá, chybí závěr, že účastnice řízení při přebírání dávky nebyla v dobré víře. Odkázala na rozsudek NSS č.j. 3Ads 95/2012-20 ze dne 28.8.2013, 3Ads 35/2010-54 ze dne 26.5.2010. Naplnění první skutkové podstaty zakládající odpovědnost bez zavinění jí není vytýkáno, neměla ani žádnou ohlašovací povinnost uloženou zákonem, protože správnímu orgánu byly všechny rozhodné skutečnosti známy z její úřední činnosti a sama usuzuje, že důvodem vzniku povinnosti vrátit přeplatek má být naplnění druhé skutkové podstaty, tj. neoprávněné přebírání důchodové dávky, která podle judikatury má být založena na subjektivním prvku zavinění ve formě vědomé či nevědomé nedbalosti. Zavinění účastnice řízení žalovaná neprokázala, ani nemohla, protože neoprávněné pobírání sirotčího důchodu nebylo z její strany zaviněno. Že přebírala důchodovou dávku v dobré víře usuzovala z toho, že obě dávky byly vypláceny stejným orgánem státní správy, šlo o dávky důchodové a skutečnost, že má dcera přiznaný sirotčí i invalidní důchod musely být ČSSZ známy. ČSSZ v den, kdy vydala rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu, měla sama zastavit výplatu sirotčího důchodu a pokud tak neučinila, účastnice řízení neměla důvod předpokládat, že důchodovou dávku pobírá neoprávněně. Navíc si účastnice řízení věc ověřovala telefonicky na infolince ČSSZ, kde byla ubezpečena, že je vše v pořádku, že dcera může pobírat oba důchody. V jejím jednání nelze spatřovat ani nedbalost nevědomou.

Žalovaná v odůvodnění rozhodnutí dále uvedla, že účastnice řízení byla příjemcem sirotčího důchodu pro dceru N.M., narozenou ..., citovala ust. § 52 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a vzhledem k tomu, že dne 12.3.2011 se stala dcera poživitelem invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně není nezaopatřeným dítětem podle § 20 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná rozhodla v souladu s rozsudkem NSS ze dne 26.5.2010 č.j. 3 Ads 35/2010-54, kde je uvedeno, že ust. § 118a odst. 1 zopsz je třeba chápat jako alternativní skutkové podmínky, z nichž alespoň jedna musí být splněna pro vznik odpovědnosti za přeplatek na důchodu (tj. nesplnění uložené povinnosti, přijetí důchodu či jeho části při vědomí jeho neoprávněného vyplacení, jiné vědomé způsobení vzniku přeplatku). Z uvedeného žalovaná dovozuje, že pro naplnění prvku zavinění postačuje pouze zavinění nedbalostní, nikoliv v úmyslné formě. Žádné ustanovení v zopsz umožňující vyvinění příjemce důchodu z povinnosti vrátit vzniklý přeplatek a to ani z důvodu, že splátky byly orgánem sociálního zabezpečení poukázány omylem, neexistuje. Zaviněné porušení právní povinnosti účastnice řízení spatřuje žalovaná v tom, že neoprávněně vyplacené dávky sirotčího důchodu přijala, ačkoliv musela z okolností předpokládat, že byly vypláceny neprávem. Odpovědnost příjemce důchodové dávky za vznik přeplatku na této dávce v ust. § 118a odst. 1 zopsz je odpovědností subjektivní, tedy odpovědnost za vznik přeplatku tehdy, pokud jeho vznik zavinil. Rozlišují se dvě základní formy zavinění, úmyslné a z nedbalosti, přičemž postačí ke vzniku subjektivní odpovědnosti příjemce dávky za vznik přeplatku prokázání zavinění ve formě nedbalosti. Zároveň je třeba existence příčinné souvislosti mezi zaviněním právní povinnosti a vznikem přeplatku. Určující v tomto případě je, že účastnice řízení musela z okolností předpokládat, že jí byl sirotčí důchod v předmětné době vyplácen neprávem. Věděla, že se dítě 12.3.2011 stalo poživitelem invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, a že se nejedná o nezaopatřené dítě a z ust. § 52 odst. 1 je seznatelné, že nárok na sirotčí důchod má pouze nezaopatřené dítě. Dále je naplněna druhá alternativní skutková podstata odpovědnostního vztahu, tj. přijetí důchodu či jeho části při vědomí jeho neoprávněného vyplacení. Účastnice řízení z okolností případu a vzhledem ke svým osobním poměrům měla a mohla vědět, že pobíráním invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně její dcerou, nárok na sirotčí důchod zanikl. Je nerozhodné, jestli opravu tuto skutečnost předpokládala, ale to, zda jí vzhledem k okolnostem případu a ke svým osobním poměrům mohla a měla to předpokládat. Žalovaná v odůvodnění odkazuje na rozhodnutí Městského

soudu v Praze, č.j. 1 Ad 11/2012-34 ze dne 27.7.2012. Námitku nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaná odmítá jeho citací, z něhož je zřejmé, že napadené rozhodnutí je z hlediska svého odůvodnění přezkoumatelné. Je nepřesvědčivé, že účastnice řízení skutečně byla při přijetí splátek sirotčího důchodu v dobré víře. Odkaz na informace pracovnice call centra je z hlediska jejího dosažení obtížné a nemožné, odkaz na judikát Ústavního soudu ČR 1 ÚS 2306/12 je nepřipadný a žalovaná je přesvědčena o tom, že žádost o vrácení přeplatku na sirotčím důchodu dcery je oprávněna.

Žalobkyně v žalobě namítala, že ust. § 118a zopsz je založeno na subjektivní odpovědnosti za zavinění, žalovanou uplatněné jako zavinění ve formě nevědomé nedbalosti, přesto je žalovaná povinna zavinění prokázat a řádně zdůvodnit, což se dosud nestalo. Dovolává se judikatury ve vztahu k nevědomé nedbalosti v trestním resp. přestupkovém právu a vytýká žalované nesprávné posouzení subjektivních kritérií na straně žalobkyně, která není schopná porozumět složitým textům zákona, věnuje čas péči o dceru a nemůže vyhledávat a studovat příslušné právní předpisy. Předpokládala správnost postupu ČSSZ, když každý rok obdržela výměry důchodu, z čehož dovozovala, že oprávněnost výplaty každý rok někdo kontroluje a má k dispozici informace o tom, že jsou na jedno rodné číslo vypláceny dva důchody. Ani zásada „neznalost zákona neomlouvá“ nemůže být uplatňována absolutně a dovolává se rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 10.8.2012, č.j. 12Cmo 259/2012-245 a nálezu Ústavního soudu pl. ÚS 77/06 ze dne 15.2.2007. Ani studium právního předpisu by nebylo dostačující, neboť je koncipován tak, že pro nárok na sirotčí důchod je potřeba vzájemného propojení více ustanovení. Sirotčí důchod přebírala v dobré víře a nemohla vědět, že důchod přebírá neoprávněně. Existence dobré víry vylučuje naplnění podmínky § 118a zopsz a pokud se žalovaná dovolává vrácení přeplatku na základě uvedeného ustanovení, byla jí povinnost uložena nad rámec zákona. Naopak žalovaná pochybila, když žalobkyni vyplácela dva důchody, call centrum poskytlo nesprávné informace, a proto je toho názoru, že není povinna uvedený přeplatek vrátit.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že žalobkyně byla příjemcem sirotčího důchodu pro dítě N., r.č. ..., od 29.11.2003, po zemřelém otci, poživateli invalidního důchodu. Dne 18.11.2011 žalobkyně na MěSSZ v Brně sepsala za svou dceru N. M. žádost o přiznání invalidního důchodu podle § 42 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění od vzniku nároku, tj. od 18-ti let. O invalidním důchodu rozhodla žalovaná dne 17.5.2011 na základě posudku MěSSZ Brno ze dne 1.3.2011, podle něhož pracovní schopnost posuzované poklesla o 100%. Když se N. M. dne 12.3.2011 (dovršení věku 18-ti let) stala poživatelkou invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, není možné ji nadále považovat za nezaopatřené dítě. Žalobkyni byl z toho důvodu od 22.12.2013 odejmut sirotčí důchod pro dítě N. výrokem č. I rozhodnutí ze dne 2.12.2013. Za období od 12.3.2011 do 21.4.2014 byl žalobkyni vyplacen sirotčí důchod pro dítě N. ve výši 146.264 Kč a po zúčtování s doplatkem na vdovský důchod, jehož výplata byla uvolněna od 22.12.2013, činí přeplatek 125.993 Kč. S ohledem na totožnost námitek a žalobních bodů, žalovaná odkázala na odůvodnění žalovanou napadeného rozhodnutí. Žalovaná dále uvedla, že pláte důchodu má podle ust. § 118a zopsz právo na vrácení neprávem vyplacených dávek, jestliže příjemce důchodu vědomě jinak způsobil, že důchod nebo jeho část byl vyplácen neprávem nebo ve vyšší částce než náležela. Jestliže dne 18.1.2011 žalobkyně na MěSSZ v Brně sepsala za svou dceru N. M. žádost o přiznání invalidního důchodu podle ust. § 42 odst. 1 zdp. a při sepisování žádosti uvedla, že dcera nepobírá důchod, ačkoliv sama byla příjemcem sirotčího důchodu pro svou dceru a dávky osobně přijímala, žádost o invalidní důchod vlastnoručně podepsala, pak se lze důvodně domnívat, že si musela být vědoma skutečnosti, že tato nepravdivě uvedená informace ovlivní posuzování nároku na výplatu dávek. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

V replice k vyjádření žalobkyně setrvala na tom, že nebylo prokázáno její zavinění, důchodovou dávku přebírala v dobré víře, správnímu orgánu byly známy veškeré skutečnosti pro vyplácení dávky sirotčího i invalidního důchodu z jeho úřední činnosti a žalobkyni neplynula v tomto směru žádná povinnost. Učinila vše, co lze po ní spravedlivě požadovat, aby se přesvědčila o oprávněnosti výplaty sirotčího důchodu a v jejím jednání nelze spatřovat zavinění ani nedbalost nevědomou. Nemohla vědět vzhledem ke svým osobním poměrům a okolnostem případu, že důchod pobírá neoprávněně. Situace vznikla pouze v důsledku pochybení žalované, nehledě na to, že povinnost vrátit vyplacené prostředky by pro žalobkyni a její rodinu měla likvidační důsledky. Žalobkyně setrvala na tom, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalobkyně při jednání u soudu uvedla, že si nepamatuje okolnosti sepisování žádosti o invalidní důchod pro tehdy nezletilou dceru. Důchod sirotčí i důchod invalidní byl poukazován poštovní poukázkou, do zletilosti dcery sirotčí důchod přejímala jako zákonný zástupce, po dovršení zletilosti oba důchody jako zvláštní příjemce zletilé dcery. Rozsudek o zbavení způsobilosti k právním úkonům dcery N. a listinu o ustanovení opatrovníka zaslala žalované až v roce 2014 a v současné době je invalidní důchod zasílán složenkou a přebírá ho osobně jako ustanovený opatrovník. Veškeré doklady a listiny zasílala žalované prostřednictvím MěSSZ, kde je předložila.

Z připojeného dávkového spisu soud zjistil, že žalobkyně byla příjemkyní sirotčího důchodu pro dceru N. pod svým r.č. ... Dne 24.10.2013 učiněna poznámka, ve spisové vložce správního spisu žalobkyně, aby byl došetřen nárok na výplatu pro N., r.č. ... Bylo zjištěno, že dcera N. pod svým rodným číslem pobírá invalidní důchod z mládí, proto od 22.3.2011 nenáleží sirotčí důchod, a proto dán pokyn zastavit sirotčí důchod od nejbližší splátky a vyčíslit přeplatek na této dávce. Ze správního spisu žalobkyně tudíž vyplývá, že sirotčí důchod dcery N. nebyl vyplácen pod jejím rodným číslem, nýbrž pod rodným číslem žalobkyně č.j. 566 119 6365. Dne 15.11.2013 byla žalobkyně upozorněna písemně, že jí bude doručeno rozhodnutí o zastavení výplaty vdovského a sirotčího důchodu s tím, že je prošetřováno vyplácení příspěvku na péči za dceru N., narozenou ... Dne 2.12.2013 rozhodla žalovaná o odnětí sirotčího důchodu pro N. od 22.12.2013. Dne 20.12.2013 se žalobkyně dostavila na MěSSZ s uvedením, že je poživatelkou vdovského a sirotčího důchodu, který je vyplácen pro dceru N. poštou. Domáhala se sdělení, z jakého důvodu jsou důchody od 22.12.2013 zastaveny, informaci a vyplacení důchodu žádá v nejkratším možném termínu. Dne 8.1.2014 se dostavila žalobkyně na MěSSZ Brno a předložila rozsudek o zbavení způsobilosti a listinu o ustanovení opatrovníka a potvrzení prokazující dobu péče o N., o což byla žádána ČSSZ jako o urgentní vyřízení. Z připojených dokladů soud zjistil, že rozhodnutí o zbavení způsobilosti k právním úkonům u N. nar. ... nabylo právní moci dne 1.3.2012, doložka právní moci vystavena dne 8.1.2014 a listina o ustanovení opatrovníka byla vystavena dne 23.7.2012. Rozhodnutí o odnětí sirotčího důchodu od 22.12.2013 bylo žalobkyni vloženo do schránky dne 17.12.2013, rozhodnutí ze dne 6.5.2014 (napadené žalobou) bylo doručeno dne 9.5.2014.

Z dávkového spisu N. M. č. ... soud zjistil ze žádosti o důchodovou dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem sepsanou dne 18.1.2011 s žalobkyní, která svým podpisem potvrdila správnost údajů v žádosti, kde mimo jiné uvedla, že v té době nezletilá N. důchod nepobírá. Uvedená žádost později doplněná posudkem OSSZ byla přijata žalovanou dne 15.3.2011. Dne 18.4.2011 ÚMČ města Brna, Brno - Starý Lískovec, odbor sociální péče vydalo rozhodnutí o tom, že je žalobkyně ustanovena zvláštním

příjemcem důchodu oprávněné N. M. z důvodu, že oprávněná není schopna sama přebírat svůj důchod a řádně s ním hospodařit, neboť to neumožňuje její zdravotní stav. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 21.4.2011. Rozhodnutím ze dne 17.5.2011 byl přiznán N. M., nar. ..., invalidní důchod podle § 42 odst. 1 od 12.3.2011. Dne 19.5.2014 se dostavila žalobkyně na MěSSZ, předložila listinu o ustanovení opatrovníka a uvedla, že důchod je zasílán k rukám N., proto trvá, aby byl důchod zasílán k jejím rukám.

Ze shora uvedených skutkových zjištění vyplývá a soud zjistil, že žalobkyně při sepsání žádosti o invalidní důchod dne 18.1.2011, jako zákonná zástupkyně tehdy nezletilé N. M. do žádosti uvedla, že N. M. důchod nepobírá, ač bezpochyby věděla o tom, že nezletilá dcera je vyplácen sirotčí důchod k jejím rukám. Že to bylo takto nadále i po dosažení zletilosti dcery svědčí to, že žalobkyně požádala (a musela) o ustanovení zvláštního příjemce důchodu oprávněné N. M. a rozhodnutím ze dne 18.4.2011, které nabylo právní moci dne 21.4.2011 jí bylo vyhověno. Žalovaná, které byla žádost o důchod doručena později, požadovala rozhodnutí o ustanovení opatrovníka pro žalobkyni, ta předložila návrh na zbavení způsobilosti k právním úkonům ze dne 3.9.2010 a následně doložila rozhodnutí o ustanovení zvláštním příjemcem ze dne 18.4.2011, které žalovaná obdržela dne 27.4.2011. O invalidním důchodu N. M. rozhodla žalovaná dne 17.5.2011 jeho přiznáním.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že sirotčí a invalidní důchod N. M. žalovaná nevyplácela pod stejným číslem jednacím a to rodným číslem N., jak mylně žalobkyně v žalobě uvádí a dovozuje z toho, že žalované muselo být známo, že dcera N. jsou vypláceny dva důchody. Rozhodnutí o ustanovení zvláštního příjemce důchodové dávky B. M. bylo žalované doručeno dne 27.4.2011 před tím, než žalovaná rozhodla o přiznání invalidního důchodu N. M. . Teprve v roce 2014 předložila žalobkyně žalované rozhodnutí o zbavení způsobilosti k právním úkonům N. M. , č.j. 23 P a Nc 345/2010-44 ze dne 9.2.2012, který nabylo právní moci 1.3.2012 a listinu o ustanovení opatrovníka ze dne 23.7.2012.

Podle ust. § 118a odst. 1, jestliže důchod byl vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, protože příjemce důchodu nesplnil některou jemu uloženou povinnost, přijal důchod nebo jeho část, ačkoliv musel z okolností předpokládat, že byl vyplacen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel nebo vědomě jinak způsobil, že důchod nebo jeho část byl vyplácen neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, má plátce důchodu vůči příjemci důchodu nárok na vrácení popř. náhradu nesprávně vyplacené částky.

Ze shora uvedených zjištění ze správního spisu je nesporné, že žalobkyně co by příjemkyně sirotčího důchodu pro dceru N. při sepisování žádosti o invalidní důchod v době nezletilosti N., tedy jako její zákonná zástupkyně v žádosti neuvedla, že je N. příjemce sirotčího důchodu, který byl navíc poukazován k jejím rukám. V uvedeném soud spatřuje nesplnění povinnosti, uvést v žádosti podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem veškeré údaje pravdivě, vzala na vědomí, že nepravdivé údaje mohou přivodit nejen odnětí neprávem získaného důchodu a vymáhání náhrady škody, ale i trestní stíhání. Správnost údajů v žádosti žalobkyně potvrdila dne 18.1.2011 vlastnoručním podpisem žadatele. (V době sepsání žádosti jako zákonná zástupkyně žadatele). Uvedeným nepravdivým údajem v žádosti o důchodovou dávku dcery N. zavinila, že sirotčí důchod dcery N., který jí byl vyplácen pod číslem jednacím jejího rodného čísla, byl vyplácen nadále k jejím rukám přesto, že dcera N. byl od dovršení věku 18-ti let věku, od 12.3.2011 přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Jako příjemkyně sirotčího důchodu byla žalobkyně sdělením ze dne 24.1.2007 poučena o svých povinnostech, podmínkách vzniku nároku a trvání nároku na sirotčí důchod. Žalobkyně navíc rovněž nesplnila povinnosti jí uložené, tj. jako příjemkyně sirotčího

důchodu, neoznámila žalované, že dceři N. byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Tím, že neuvedla jako zákonná zástupkyně v žádosti o důchod dcery N., že tato je poživatelkou sirotčího důchodu, žalovaná jí nadále poukazovala sirotčí důchod jako příjemkyni za situace, kdy sirotčí důchod a invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně dcery byly poukazovány pod jiným jednacím číslem. Z uvedeného tudíž vyplývá, že žalovaná oprávněně požaduje po žalobkyni vrácení neprávem vyplaceného sirotčího důchodu v období v rozhodnutí uvedeném, neboť žalobkyni, coby příjemkyni sirotčího důchodu pro dceru N. z titulu přiznání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně nenáležel. Soud uzavírá, že na základě uvedeného shora lze dovodit, že žalobkyně vědomě způsobila, že sirotčí důchod byl vyplácen neprávem z důvodů uvedených shora (nepravdivý údaj v žádosti o důchodovou dávku, nesplnění povinností příjemkyně sirotčího důchodu).

Soud po posouzení shora dospěl k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu žalobkyně jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Soudem ustanovenému zástupci žalobkyně JUDr. Zdeňku Navrátilovi, se sídlem Bašty 416/8, Brno soud určil odměnu za zastupování ve výši 4.719 Kč, a to za převzetí a přípravu zastoupení, sepsí repliky žalobkyně k vyjádření žalované, účast u soudního jednání (§ 11 odst. 1 písm. b), d), e) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, advokátní tarif) úkon po 1.000 Kč, ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů, která činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300 Kč, tj. celkem 3.900 Kč bez DPH, včetně DPH 4.719 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. září 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová